

Kdaj je žito za žetev prav zrelo.

Akoravno je to vprašanje že toliko in tolikokrat bilo mnogostransko pretesovano in je stvar skoraj do tje dognana, da so vsi kmetovalci o nji jedne in iste misli, tako se pa vendar še nahaja sem ter tje marsikteri, ki misli, da je žito takrat do žetve zrelo, ko je bilka suha in zrno v klasu že trdo postalo. Ta misel prinaša sicer dotičnemu kmetovalcu veliko škodo. Pri takem zanašanju se pogosto delo kopicu zlasti o nestanovitnem in neugodnem vremenu v taki meri, da se jedva pomagati more, nadalje tako suho žito zelo izkapa in tudi slama izgubi na svoji redivni ceni. Bolj prav je tedaj žito žeti, dokler je ožoltnelo in se zrno na nohtu poskuševavca prelomiti dade in ko so zrna sicer še mehka pa ne več mlečna. Novejše skušnje so pokazale, da žito, ki je bilo v tako imenovani žolti zrelosti požeto, na svoji kaljivnosti čisto nič trpelo in da so ga mlinarji in pekarji rajši kupovali in dražje plačevali in da je pa vrh tega slama še več redivno vrednost v sebi imela. Da ječmen svitlo barvo dobi, katero barvo kmetje bolj obrajtajo, ko temnejšo, se mora rano žeti. Ravno tako se mora oves, če se hoče od njega slame z veliko redivno vrednostjo, rano žeti.

Nekaj podobnega velja o bobu in leči. Iz povedanega tedaj sledi, da zrna v rastlinah, če so tudi že požete, še pozneje dozorevajo. Vrh tega se pa žetev za teden dni prej pričeti more, kakor je to v mnogih krajih navada, in da se tako kopičenju poljskih del kmetovalec nekoliko izogniti more.

Pametna ravnila za bučelarje.

1. Strezi svojim bučelam vedno pametno in skrbno.
2. Popusti staro kopito in ravnaj po skušnjah in pameti.
3. Pazi na roje, ker radi uhajajo.
4. Male rojiče združuj, da se ti toliko gotovejše vzdržijo in ohranijo.
5. Pitaj slabe ule, ko lakota nastane.
6. Narejaj bučelam primerna stanovišča, da so hudega mraza in silne vročine varne.
7. Preseluj bučele v druge panje, da bodo lahko in priročno strd in vosek jemal.
8. Ne mori ljubih bučelic, to je nes pametno in škodljivo.
9. Nabiraj strd in vosek iz panjev pre mišljeno in opazno.

Kako pri živini za njeno kožo skrb imeti.

Zraven pljuč služi pri živih bitjih tudi koža za oddihovanje. Koža ima pri oddihovanju in tudi pri drugih opravilih za življenje

veliko ulogo in toraj zasluži, da se s posebno skrbijo goji. Treba je kožo dobro snažiti; kajti kožna snažnost je pol krme. Ščet in štrigelj mora toraj živinorejec marljivo rabiti. Posebno skrb zahtevajo v tem oziru konji, kateri se vpregajo ali jahajo. Taki konji posebno močno skozi kožo izhlapujejo.

Konji za težka dela tega krtačenja manj potrebujejo. Oni imajo večidel bolj debelo kožno odejo, skozi katero manj izhlapujejo od prvih. Pogosto se zanemarja pitani živini kožo gojevati. Da se pa meso in mast redi, je močnega izhlapljenja treba. Zato je dobro vsakdanjo s ščetjo ali štrigljem pokrtačiti. Celo svinjam taka snažnost le koristi in jih debeli.

Dopisi.

Iz Ljutomerske okolice. (Kmetijska podružnica — Gospodar — zavarovalnice.) Naša kmetijska podružnica je zborovala v nedeljo 11. t. m. pri sv. Križi. Z veseljem smo zapazili, da so kmetovalci sv. Križevske in Verženske fare prav vneti za svoj napredek; dokaz temu je veliko število posestnikov iz vseh občin, ki so se zbrali v šoli, da bi poslušali gospodarske nauke g. J. Kukovca. Gosp. govornik je prav temeljito razjasnil vzajemno delovanje za uspeh gospodarske stvari, dokazal je, da kmetu bode trebalo dandanes drugače gospodariti, nego je bilo za starih dobrih časov; na mesto preobilnega pridelovanja zrnja, bode trebalo kmetu več krme pridelati in krmiti govejo živino. Razun tega mora kmet tudi opazovati delovanje svojih daljnih sosedov; tu je treba tudi nekaj brati, da ve, kaj in kako se drugod godi, zato ne moremo drugače, nego nasvetovati vam, dragi kmetovalci, naročujte si vam znani list „Slov. Gospodar“, — berite ga pridno po nedeljah in praznikih, priganjate tudi svojo družino, da naj na mesto žganja kaj koristnega bere, kajti „Slov. Gospodar“ — bi moral biti veliko več razširjen med vami, nego to zdaj opazujemo. Želeti bi bilo, da bi več kmetovalcev pristopilo kot udje k naši podružnici, ki zastopa v prvi vrsti kmečke koristi; ravno tako bi jih več moralo pristopiti k konjerejskemu društvu, po takem bi mogel izhajati sedajni nemški list „Pferdezüchter“ tudi v slovenskem jeziku, česar je vam jako potreba. Le po poti združevanja je mogoče dandanes napredovati; porabite toraj te prilike. — Najkonec je še g. J. Kryl govoril o zavarovanju in zavarovalnicah, ter razlagal uzroke, zakaj se zavarovanim nekikrat ne more izplačati cela svota, na katero so plačali premije, ter nasvetuje, da naj noben ne zavaruje več, nego je hiša vredna, naj vse resnično in natanko zmeri, naj si da svoje poslopje natanko vceniti, preden ga zavaruje, potem ne bo imel nobenih sit-